

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 Febr. 1868, kl. 7 e. m.

Betänkande, angående stämpelpappers-avgiften.

Jemlikt 40 § Riksdags-ordningen åligger det Bevillnings-Utskottet, bland annat, att afgifva förslag till författning angående stämpelpappers-avgiften.

För fullgörande af denna föreskrift har Utskottet granskat de i Kongl. Kungörelsen den 23 November 1866, angående stämpelpappers-avgiften, samt hvad vid kontrollen och uppbörden deraf bör iakttagas, förekommande stadganden samt dervid jemväl till pröfning förehaft en inom Andra Kammaren af Herr *Jan Andersson* från Kopparbergs län väckt och till Utskottet hänvisad motion (N:o 276) om sådan ändring i 6 § af nämnda Kongl. Kungörelse, hvarigenom den befrielse från stämpel, som der är medgifven för skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade vexlar och enskilda assignationer, när de i konkurs bevakas, blefve utsträckt till de fall, då dylika handlingar för domaren eller exsekutor uppvisas för erhållande af betalning.

Till stöd för detta yrkande, har motionären anført, att enär det icke rimligtvis kunde antagas, att en redbar gäldenär utsatte sig för lagsökning, om han egde förmåga att betala, lagsökning borde anses innebära bevis om fattigdom hos gäldenären, samt att det vore obilligt, att en fattig gäldenär eller hans fordringsegare, hvilken sednare måhända komme att förlora sin fordran, nödgades vidkännas kostnad för stämpel till det för domaren eller exsekutor företedda fordringsbeviset.

I afseende å denna motion får Utskottet erinra, att vid 1865—1866 årens riksdag förslag väcktes i enahanda syfte, utan att föranleda till annan åtgärd än en nedsättning i stämpeln för skuldebref och öfriga ofvannämnda handlingar från 30 till 25 öre för hvarje fulla 100 Riksdaler af fordringsbeloppet; och då den nu ifrågasatta befrielsen från stämpel, om den medgäfves,

gåfves, skulle hafva till påföljd, att handlingar af förberörda beskaffenhet komme att förses med stämpel endast då de för vinnande af inteckning blefve för domaren uppvisade, samt härigenom skulle tillskyndas Statsverket en ganska betydande minskning i den inkomst, som genom stämpelpappers-afgiften hittills influtit, anser sig Utskottet icke kunna understödja det väckta förslaget, och får alltså hemställa,

att ifrågavarande motion (N:o 276) icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Vid sådant förhållande och enär Utskottet i öfrigt icke ansett anledning vara för handen att nu föreslå någon ändring i gällande författning angående stämpelpappers-afgiften, får Utskottet tillika hemställa,

att de i Kongl. Kungörelsen den 23 November 1866, angående stämpelpappers-afgiften samt hvad vid kontrollen och uppörden deraf bör iakttagas, meddelade bestämmelser må af Riksdagen antagas att tjena till efter rättelse från nästkommande års början till slutet af det år, under hvars lopp ny stämpelpappers-bevillning varder af Riksdagen fastställd.

Stockhom den 21 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

Alb. Ehrensward.